

Må jeg så opfølgende spørge: Hvornår havde man tænkt sig at gennemføre en aflevering til Rigsarkivet?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi drøfter det, som jeg sagde indledningsvis, med Rigsarkivet nu og afleverer de arkivalier fra den pågældende periode, som der ikke længere er mening i at have liggende i Justitsministeriet. Så snart vi har overstået de drøftelser med Rigsarkivet, vil vi træffe beslutning om at overføre dem til Rigsarkivet. Men Rigsarkivet har altså ikke haft anledning til at modsætte sig det synspunkt, som Justitsministeriet har gjort gældende, nemlig at arkivalierne, som vi har liggende, er omfattet af undtagelsesbestemmelsen for afleveringsfristen på de 30 år.

Nu ved jeg jo fra tidligere skriftlige besvarelser, jeg har givet til hr. Frank Aaen om den pågældende periode fra 1930 og op til 1955, at spørgerens interesse samler sig om værnemageri, om Industrisyndikatet. Jeg kan så oplyse over for hr. Frank Aaen, da det måske ikke er fremgået så præcist af mine tidligere skriftlige besvarelser, at i det arkivaliemateriale, som Justitsministeriet ligger inde med fra den pågældende periode, er der, som det er oplyst for mig, ikke noget materiale, der relaterer sig til den interesse, som spørgeren har haft for værnemageri under besættelsesperioden i Danmark.

Frank Aaen (EL):

Det kan vi jo så få vished om, når der er sket en endelig gennemgang af materialet. Det er jo helt korrekt, at det er vores interesse for værnemagersager, der fik os til at stille spørgsmålet, og vi fik det svar, der faktisk overraskede os.

Jeg vil bare sige, at vi vil følge det her op med et skriftligt spørgsmål til ministeren, hvor vi gerne vil have en redegørelse for, på hvilken måde man mener at kunne tolke arkivloven, sådan at man i de her tilfælde har kunnet fravige den generelle frist på 30 år.

Hermed sluttede spørgsmål.

Spm. nr. S 1878

13) Til justitsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvilke sager vedrørende politiets virksomhed under besættelsen Justits-

ministeriet ikke har fundet det nødvendigt at aflevere til offentligt arkiv?«

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan henvise spørgeren til min besvarelse af det foregående spørgsmål, som jo i høj grad også knytter sig til besvarelsen af dette spørgsmål.

Som jeg har oplyst, er der bl.a. både tale om dokumenter, der omhandler mere generelle forhold vedrørende politiets virksomhed, og dokumenter indeholdende oplysninger om konkrete straffesager og enkeltpersoner.

I øvrigt kan jeg oplyse, at spørgsmålet om tilgængelighed til arkivmaterialet afgøres efter arkivlovens regler. Det gælder også i en situation som den foreliggende, hvor arkivmaterialet ikke er afleveret til Rigsarkivet. Det fremgår således af arkivlovens § 20, stk. 2, at den pågældende myndighed i sådanne tilfælde træffer afgørelse om arkivadgang efter drøftelser med Rigsarkivet. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at arkivlovens almindelige hensyn til tilgængelighed finder tilsvarende anvendelse ved myndighedernes afgørelse om arkivadgang.

En afgørelse om arkivadgang vil derfor efter arkivloven skulle træffes efter en konkret vurdering af ansøgningen og af det materiale, der ønskes adgang til. Jeg mener derfor ikke, at jeg i dag i Folketingets spørgetid kan redegøre mere detaljeret for indholdet af materialet.

Frank Aaen (EL):

Hvis ikke ministeren er i besiddelse af oplysninger, er det selvfølgelig ikke muligt at give oplysningerne videre; det er jeg med på. Men derfor vil jeg gerne bede ministeren bekræfte for det første, at der under alle omstændigheder oversendes en journal over alt det materiale, der ligger i de pågældende arkiver, så man er i stand til at se, hvad der er, og også, hvilke sager der ikke er tilgængelighed til. Det var den ene ting.

Og den anden ting er: Er ministeren ikke enig i, at når man tager stilling til tilgængelighed til materialet, også efter at det er overleveret til et arkiv, så kan den tilgængelighed ikke vurderes ud fra hensynet til myndighedens optræden, men alene ud fra f.eks. hensyn til personoplysninger? Og hvis det sidste er tilfældet, er ministeren da enig i, at det så nogle gange vil kunne betinge, at man anonymiserer materialet, og at man ikke kan afvise tilgængelighed generelt